

tryk blev Gensynet en stor Skuffelse for A B D Carlsen. Naar han var mødt saa præcis paa Klokkeslaget, var det fordi han havde ventet, at der var gjort Anstalter til Servering af en eller anden Forfriskning. Han havde af samme Grund ikke nydt noget stærkt i de sidste Timer, og hans Ansigt med de store Bylder var ganske blodløst af Spiritushunger.

»Jeg kommer alene. Vore Tegnere var allesammen optaget i Aften,« sagde han gnavent, efter at han med Blikket havde ransaget ogsaa Stuens Kroge og forvisset sig om, at der ikke noget Sted var forstukket Flasker. »Men det var altsaa det Skriftemaal. Har De faaet det skrevet?«

Mads Vestrup tog fra Bordskuffen en Snes beskrevne Blade. Det var en Redegørelse for hans Stilling til Nutidskirken og det kristne Menighedsliv. Han havde begyndt Udarbejdelsen tidlig om Morgen, længe før det var lyst, og havde fortsat den om Eftermiddagen, da han var kommen tilbage fra en Rundtur i Byen.

Journalisten bladede ligegyldig i Manuskriptet og stak det i Lommen med de Ord:

»Fem Hundrede Linjer, antager jeg. Jeg har talt med Chefredaktøren. Han haabede at kunne give otte Øre Linjen, sagde han. Det vil sige, at De faar fem. Vi sætter den saa i Kroniken den Dag, De